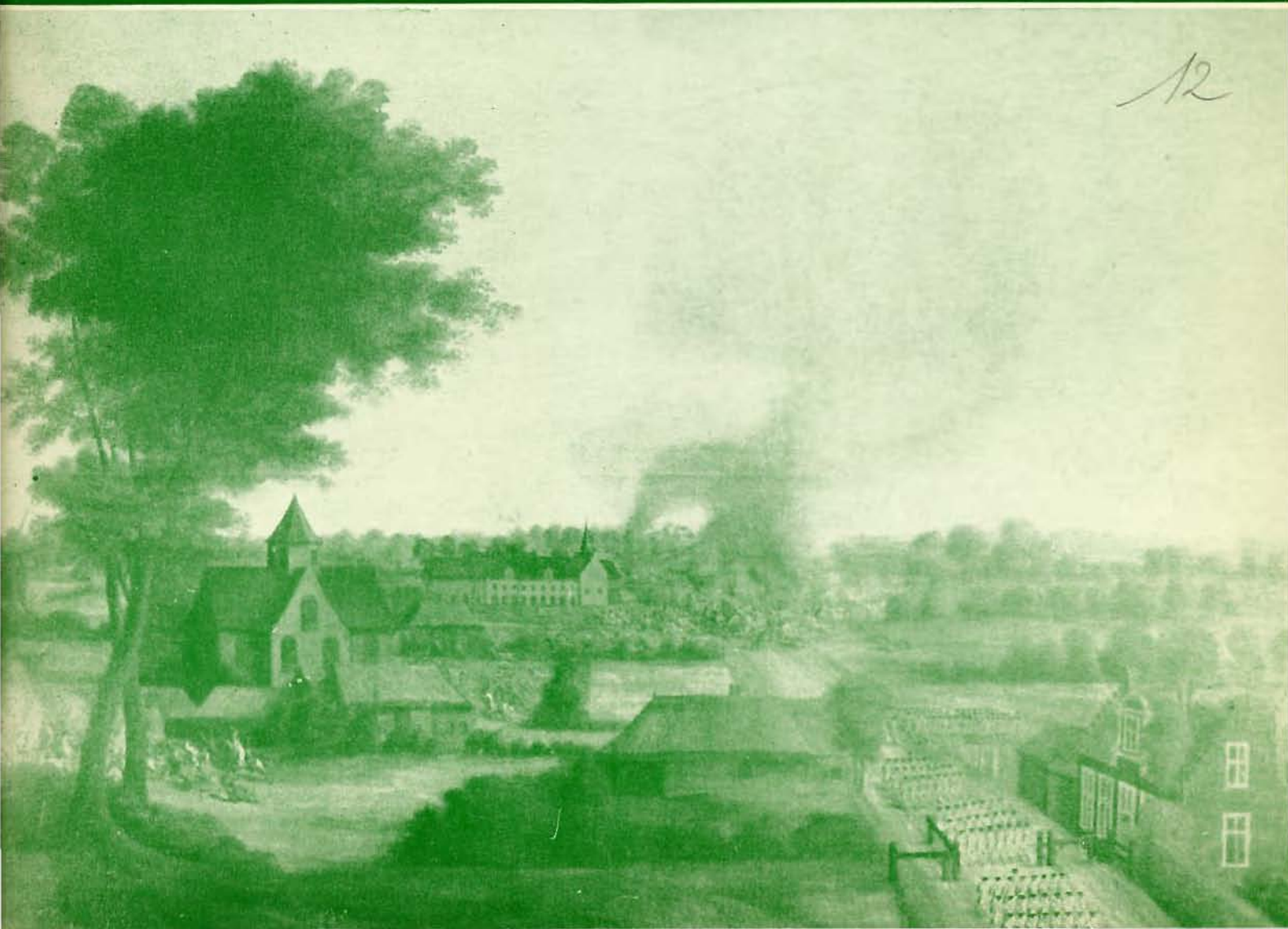

Heemkundige
Vereniging

12

DE BONDE

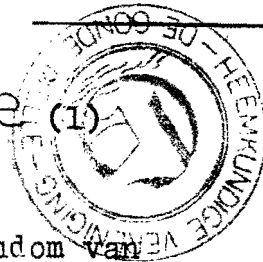
Melle

Het kasteel

door A. Baets

de Potter d'Indoye (1)

Het kasteel de Potter d'Indoye, sinds 1753 eigendom van deze familie, ligt aan de zuid-westkant van de Brusselsesteenweg nabij de eigenlijke dorpskom. Het is tegenwoordig bewoond door oud-burgemeester Henri de Potter d'Indoye met zijn echtgenote prinses Elisabeth de Merode en hun kinderen Isabelle en Edcuard. (1).

Het huidige kasteel, voltooid in 1897, staat niet op dezelfde plaats van het oude (2). Het vroegere kasteel was omringd door een gracht. Een stenen brug verbond de woning met de wal.

De eerste uitvoerige beschrijving van het goed vinden we in het kohier van de XXe penning a° 1572 (3), als volgt:

"Gillis van Quyckelberghe haudt als propretaris zijn huus van playsansen ende woninghe ontrent een dachwandt en alf heirven voor zijn cruyt hof, coey hof ende boenhof metten wallen ende totten huusse die men groet ontrent 't samen een bundere voor 2 £gr. tsrs.

-dezelve haudt noch in properteyt d'onderhof metten huusinghe, schueren ende stallen ende een bogaerdeken daer anne groet 't samen ontrent ghewillich een ghemet voor 6 sch. 8 gr.

-dezelve haudt noch een stick landts ghenaedt dauweede heyachtich ghebrocht ter cultuere om cooren te saeyen groet een bunder ende een half dachwant gheextimeerd jaerlicx 18 sch. gr.

-dezelve haudt noch een stick aenden wagemaker coeren landt gheheeten oock dauweede groet ontrent een dachwant ende 35 roeden voor 16 sch. gr.

-dezelve haudt noch een vijverken ofte bieswijcken groet ontrent een audt dachwant voor 4 sch. gr.

-dezelve haudt noch ontrent een dachwant ghewillich vijverswesse liggende tusschen beede de haude weeden voor 5 sch. gr.

-den selven haudt ontrent een alf bunder landts beplandt met upgaende eecken plansoenen gheheeten den Eeckbossche voor 10 sch. gr. tsrs.

-den selven haudt noch een stick van drij bunderen saeylant gheleghen voor den hof gheext. voor 3 £gr.

-den selven haudt noch een stick van een bunder min 26 roen landts gheleghen up den Nasscauwer voor 20 sch. gr.

Explicatie van dese kaerte figuratieve van het speelgoed gelegen onder Melle.

AA	Het Speelgoed Liggende Rondt in wallen met de twee Berceaux daernevens Gelegen Groot	68R
BB	De hovinge Liggende achter het voorseyde Speelgoedt Groot	172R
CC	Hovinge Liggende ten Zuydt Westen vande voorgaende tot aenden Wal Groot	112R
DD	Bascour met de Remisen en Stallingen Groot.	50R
E	Eenige Hovinge Gelegen nevens ende Achter de Stallingen .	8R
F	Een partytjen hovinge Groot.	7R
GGGGG	Eenen Wal Liggende rond het voorsyde Speelgoedt Groot .	289R
I	Eenen Berceaux loopende vande dreve naerde Gloriette Staende aende Calseyde geteekent met de Letter L Groot .	8R
K	Eene Dreve Groot	25R
L	Eene Gloriette	
M	Eene hofstede met Schuere huys en stallingen in cheynse Gebruykt by Lambert de Smedt in huwel. met de dochter van Charles Noyette Groot.	125R
N	Eene uytplant ter Straete Groot	8R
OO	Eene behuysde hofstede Competerende de provincie Van Vlaanderen Liggende met dry Zeyden aendezen Goede ende ten Jaere 1782 met Gemeen Consent afgepaelt met vyf steenenpaelen alhier aangewesen met de Letters 1,2,3,4 en 5 Groot . .	74R
PP	twee Dreéven Competerende aende hoirs Mynheer Jan de Potter	
Q	Eenen ys put Groot.	4R
R	Messink vanden hovenier van het Speelgoedt	
SS	Straete Van Melle naer Merelbeke	

Ten versoeke vand' heer Joseph depotter hebbe ik ouders: Gesworen Land ende Edificie Meter binnen de stad Gend Residerende my op den 18 July 1797 Getransporteert binnen de prochie Van Melle ende aldaer gedaen Metinge met de Aelstersche Maete van het Speelgoedt ende voordere Gronden by dese Caerte figurative verbeelt, op den aenwys van pieter de Wilde die daer op heeft Gewoont ontrent de twintig Jaeren mitsgaders daer van Gemackt dese caerte figurative ende verleent dese Acte omme den heere versoeker te valideren als naer Behooren dezen 29 July 1797

Geomt.
J. Dedeken
1797

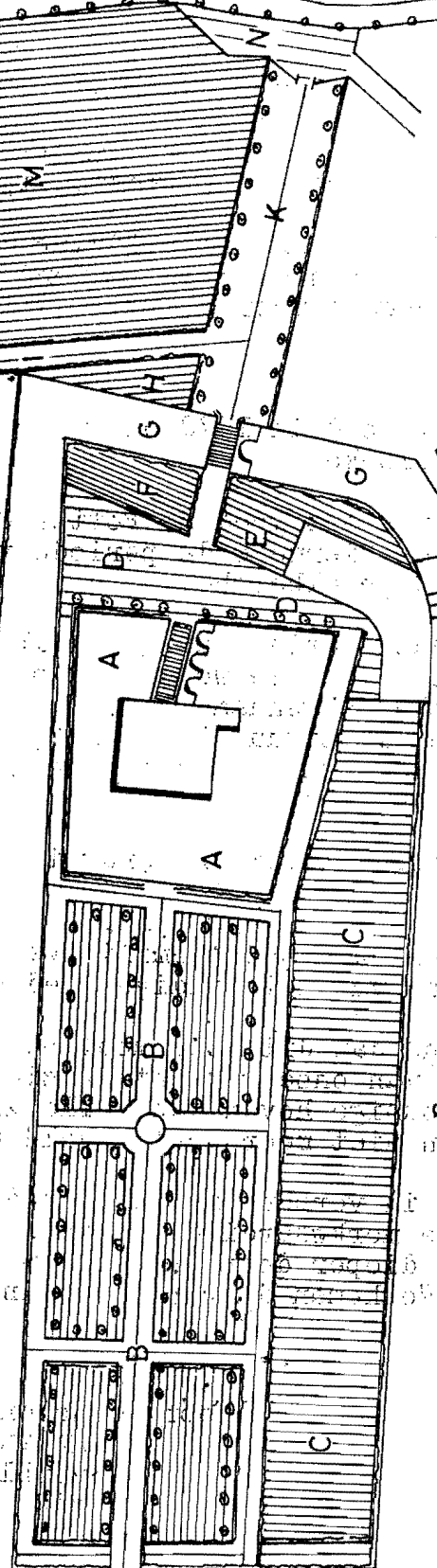

BRUSSEL

NAER

GENDT

VAN CALSEYDE

KAERTE FIGURATIEVE
van het
SPEELGOED
gelegen te
MELLE

-de zelve heeft noch een dachwant meersch gheleghen te Meerlebeke.

-de zelve heeft noch een helftweede gheleghen aent 't hof ten Avertundries groot 5 dachwant.

-de zelve heeft noch een stick landts wesende saeylandt groot 9 dachwant ghe-naempt de Amberghen sipt gheext. voor 2[£]5 sch.gr

-de zelve heeft noch in den spijsker eene helftweede bij noch ontrent een alf bunder daer neffens oeck borsch makende 't samen 7 dachwant voor 2[£]gr.

In totaal besloeg het goed in 1572 ongeveer 14 ¹/₂ bunder in Melle en 1 dachwant in Merelbeke.

De voorgeschiedenis van het goed de Potter d'Indoye is niet zeer duidelijk, we bedoelen hiermede de periode vóór het goed eigendom werd van Gillis van Quyckelberghe.

Gillis was de zoon van Andries van Quyckelberghe en Margareta Alsbergh of Halsberch (4). Wij weten van hem dat hij een leen bezat van 1 bunder op de plaats genaamd "St. Amandsheet" in de nabijheid van het psychiatrisch instituut "Caritas", op de grens van Merelbeke en Melle. Een ander leen van een half gemet lag op de "bregchiere" nabij de "Asscaureghem" (5).

We vinden beide genoemde plaatsen terug in de hogervermelde beschrijving van 1572.

Het is dus goed mogelijk dat de familie Van Quyckelberghe reeds in 1550 in het bezit was van het huidige goed de Potter.

Het ligt voor de hand dat dit goed moet behoren tot de oudste landbouwuitbatingen van onze gemeente gezien zijn ligging nabij de oude dorpskom. Sommige hoven van Melle zijn ons van naam bekend maar hun ligging kon niet meer achterhaald worden (6).

Bepaalde dokumenten in verband met het goed de Potter d'Indoye bevatten toch enkele merkwaardige gegevens die ons misschien zullen toelaten wat dieper door te dringen in de geschiedenis van deze eigendom. We komen daarop terug in een volgende bijdrage.

Voor de noten,
gebruikte afkortingen en
verklaringen
zie volgende bladzijde.

Noten:

1. H. Verbist: "Geschiedenis van Melle", Leuven 1962, p. 212 e.v. en p. 354.
De opeenvolgende eigenaars van het kasteel zijn gepubliceerd in hoger geciteerd werk.
2. ibidem p. 212.
3. SA. G.: Kohieren van XXe penning Melle 43/178 a° 1572 f° 20.
4. RA. G.: L; v. Aalst, nr 1512, a° 1550 f° 107 v°
5. ibidem, f° 107 v°
6. de Potter-Broeckeaert en ook H. Verbist geven in hun "Geschiedenis van Melle" wel een opsomming van de gekende hoven maar van verschillende in de ligging onbekend.

Gebruikte afkortingen

£	:	pond
sch.	:	schellingen
gr.	:	groten
tsrs.	:	tsjaers
gheext.	:	gheextimeerd (geschat)

verklaringen:

bieswycken	:	biesweide
borsch	:	bos
coeren landt	:	korenland
dauweede	:	de oude weide
helftweede	:	weide waarvan slechts de helft van de opbrengst aan de eigenaar toekwam.
Nasscauwer	:	Asschauwer (nu nog in de Schauwegemstr.)
sipt	:	ook soms sypt, gracht of sloot amberghen sipt, later in het landboek ook Antwerpschen sijn-lag ter hoogte van de Lindestraat.
St.-Amantsheet:	:	St.-Amandsheide.
vijverswesse	:	swesse of swette betekent grens.

Geschiedenis

van de Kapel en het Klooster op de wijk MELLE-VOGELHOEK

Keer met mij in verbeelding 150 jaar terug in het verleden.

Stel U voor de Brusselse steenweg van uit Melle tot aan de Leeuw Van hier af een bestraatte weg naar de Gontrode Heirweg, de huidige Merelbekestraat. Tussen café de Zwaan en café de Leeuw enkele aardewegen die door het veld en de vrij drassige weiden trokken, van de ene steenweg naar de andere. Op het kadaster-plan van 1840 staat de naam "Petèghemwijk". Daar vinden we ook - begrensd door een beek ongeveer waar nu de Kard. Mercierlaan is - het kasteel van de familie Wauters. Deze "Campagne" had een uitweg of dreef tot aan de huidige Begoniastraat. En dan verder langs de huidige Tuinstraat naar de grote baan.

Sinds de tijd van Julius Caesar zijn wij een herbergzaam volk.

Aldus spraken we reeds over de herbergen de Zwaan en de Leeuw. Midden de Merelbekestraat, bezijden het landgoed der familie Wauters stonden er twee herbergen: de grote Vogel en de kleine Vogel. Met een klein beetje verbeelding en een scheutje folklore komt ge nu gemakkelijk tot de plaatsnaam, naar analogie van zwaan- zwaanhoek; appel- appelhoek: Vogelhoek. Alle andere uitleg is zwarte humor. Met de naam Melle-Vogelhoek worden dus aangeduid de onooglijke complexen en woningen langs de kassei of in de veldwegen.

Wanneer in 1857 de spoorweg, toen nog ijzeren weg genoemd, door deze velden snijdt, ontstaat letterlijk een hoek tussen de Brusselse steenweg en de spoorweg. Deze hoek weiland en bos is de eigendom van enkele adellijke families, waaronder de familie Wauters. (In 1925 zal het hele goed verkaveld worden en er ontstaan nieuwe straten). De spoorweg brengt werkgelegenheid. De bevolking groeit aan in deze uithoek van Melle-Merelbeke-Gentbrugge.

Sedert de vervolgingen in Engeland, in de loop der 16e eeuw, waren kloosterzusters uitgeweken naar het vasteland en ook naar Vlaanderen. Deze godvrezende vrouwen hebben het hier nooit goed kunnen stellen.

Zo was er te Gent een kleine Engelse kloostergemeenschap die onder de leiding van zuster Catharina Philippe en die een handvol arme Engelse kinderen opvoedde en onderwees. - Aldus een brief van Mgr. Bracq aan Kardinaal Manning, die dateert van 1880 (1).

In 1868 vroeg en bekwam Catharina, dat ze buiten de stad mocht wonen, er een huis bouwen en meerdere leerlingen opnemen. Hiertoe bezorgde de bisschop de nodige fondsen (2). Het klooster en de kerk van Melle-Vogelhoek kwamen er. De zusters gaan leven

volgens de regel van Sint Dominicus. (Op het vroegere hoogaltaar stonden vier in lindehout gekapte Dominikaanse heiligen: Sint Dominicus, Thomas van Aquino, Rosa van Lima, Catherina van Siënna).

Maar Catherina scheen uit weerbarstig hout gesneden te zijn.

In dezelfde brief beklagt de bisschop er zich over dat ze op eigen houtje alles beslist en bekokstoofd en dat ze uiteindelijk terug naar Londen wil met have en goed. Dit zal ook gebeuren in januari 1883 (3).

Het klooster, waarvan sprake, was gebouwd op de gronden van de familie Wauters en van Baron Dons de Lovendeghem. De heer André Wauters schonk de kapel. Op het proces verbaal van de eerste steenlegging (4), de 30e mei 1870, staan 32 handtekeningen, waaronder 8 Wauters. De hele familie heeft dus blijkbaar meegemetseld. (Ook de namen van de mede-ondertekenaars zijn het nazoeken waard !) Nu nog bidt de kloostergemeenschap van Vogelhoek elke dag voor de overleden leden van de familie Wauters.

De Engelse zusters hebben het de bisschop van Gent niet gemakkelijk gemaakt (5), al gaf hij hun, gedurende de korte periode dat ze hier verbleven, drie eminente geestelijke leiders. Deze priesters droegen ook zorg voor de plaatselijke bevolking die hier mis kwam horen.

Het is wellicht ook met een zicht van verlichting dat het bisdom de Engelsen laat vertrekken. En meteen valt gemakkelijk te begrijpen hoe het komt dat de volgelingen van Juffrouw Johanna Theresia Crombeen (1652) die als congregatie sterk aan het bisdom waren gebonden, hier terecht komen.

In 1882 waren ze te Gent op straat gezet. Vogelhoek kwam vrij. Het bisdom stak een handje toe. En in april 1883 was het klooster hier bewoond door de Franciskanessen van Gent. In 1884 werd de linkervleugel van het klooster opgetrokken en startte de kostschool.

Op zondag 9 augustus 1891 werd te 16 u. het nieuwe orgel ingewijd door Mgr. Stillemans, bisschop van Gent. Het orgel werd gebouwd door de firma Schijven uit Brussel en kostte 3.700 fr.

Snuffelend in de brieven, als archief bewaard door de Zusters hier, was het mogelijk enkele interessante gegevens op te diepen. Een viertal brieven dateren van september en oktober 1904 en zijn gericht aan de Heer Charles Wauters, zoon van André. Zij komen uit Rome of van de Apostolische Nuntius uit Brussel. De heer Wauters gebruikt als bemiddelaar tussen hem en de Paus, de rector van het St.-Anselmus college te Rome, de Benedictijn Laurent Jansens. Iemand van bij ons.

Het gaat in deze brieven over het verkrijgen van een geprivilegieerd altaar in de kapel van O.L.V. Onbevlekt te Melle-Vogelhoek.

In de brief, door Kardinaal Merry del Val geschreven op 16 september 1904, en door Paus Pius X getekend, wordt de gunst met de meeste bereidwilligheid toegestaan (6). De post moet in die tijd wel met wat vertraging hebben gewerkt, want op 17 oktober stuurt

pater Jansens nogmaals een vraag naar Paus Pius X, die door de Paus getekend, terug naar Melle is gekomen. Want het stuk berust hier. Het is bijzonder interessant, omdat pater Jansens, om zijn zaak te argumenteren, een stukje familiegeschiedenis vertelt. Tevens ook interessant voor ons.

Andreas Wauters heeft met zijn familie de dogmaverklaring der onbevleete ontvangenis bijgewoond. Dit was in 1854. Na de feestelijkheden is de familie naar Napels getrokken en is vader Wauters daar gestorven. Om deze reden werd de kapel aan O.L.V. onbevleekt toegewijd. Het is ook om deze reden dat André Wauters, in de brief van 1904 een geprivilegieerd altaar in zijn kapel wenst, om de nagedachtenis van zijn vader te eren en tevens de 50e verjaardag van de dogma verklaring te gedenken. Daarom schenkt hij aan de kerk het Maria-beeld dat er nu nog staat.

In de vorm van feestrede werd dit verhaal gedaan op de 100e verjaardag van de wijding van de kerk in de Vogelhoek, 25 september 1971.

P. De Wilde.

N O T A S

- (1) "...vivebat Gandae Domicella angla, Catharina Philippe cum una vel alia socio et paucissimis alumnis pauperibus anglis quas educabant et erudiebant".
- (2) "...Libenter petitis annui et locum procuravi nec non quamdam pecuniae ad aedificandam domum. Benefactor, meo ductus consilio, juxta illam domum seu monasterium ecclesiam aedificavit in utilitatem fidelium istius vici cui nomen Vogelhoek sub parocia de Melle..." op. cit.
- (3) "...multas expertus sum difficultates propter spiritum inobedientiae sororis... cupiens per se solam omnia dirigere. Petiit a me anno 1878 facultatem fundandi domum Londini..." op. cit.
- (4) Zie bijgaande fotocopijs op volgende bladzijde 224.
- (5) "...directorem dedi primum pium et prudentem virum et cum ille displideret, secundum dedi virum doctum et bonum, sed nec hunc gratum habuit..." op. cit.
- (6) "Veuillez transmettre à Monsieur votre père les remerciements du souverain pontife pour l'hommage qu'il a fait du pastel reproduisant la chapelle et le couvent de Merelbeke, et je vous prie, Monsieur, de lui faire mes compliments".

W. No. 10. 5

L'an de notre Seigneur J. C. mil huit
Cent soixante dix / 1870 / sous le Pon-
tificat de S. S. Pie IX, et l'episcopat
de Monseigneur H. Bracq, evêque de
Louvain, fut posée la première Pierre de
Cette Eglise, donnée aux Dames anglaises,
pour l'Orphelinat Penitenciat qu'elles
y construisent et dédiée à Notre
Dame, sous le titre de l'Immaculée
Conception; par

Fait le Present Procès verbal à Belle

le 30 Mai 1870 P. Egbers

1 ^{er} Jean-Louis Wanters	16 ^e Debatisse ^{Directrice de l'Orphelinat}	100 f. plus en Cash
2 ^e Jean-Louis Wanters	Maria Dunsford	C. Wanters Van Kerckhove
Albert Van Lee	Louisa Bent	André Wanters Van Kerckhove
Oscar Van Lee	M ^{lle} Belliet	Charles Wanters
Pater C. Van Pelt	M ^{lle} Belliet	Paul Wanters
Prior br ^e St Augustin	M ^{lle} Belliet de Backer	Marianne Wanters
Fr Auguste Tansphal	C. Woudan Belliet	Marguerite Wanters
Leon Tervaeck	J ^e De Baets	Emile Dondan
	Pauline Vanderhaeghen	
	Pauline De Baets	M ^{lle} Huyghe
	S. Dofsche	Ge Lou J ^e
	Collette Belliet	Madame Van der Veken
		M ^{lle} Bracq Veken

Dorpskrant...

Het gebeurde in 1870 te Melle.

Over acht druppels genever, een hoed,
een marmiet en... een vechtpartij.

"Ten jare 1870, den 7 Sber om 6 1/2 ure 's avonds, is voor ons Pieter Dierickx, Burgemeester te Melle, verschenen, François Busière, oud 39 jaren, blikslager, wonende te Melle, denwelken ons heeft verklaard, dat hij maandag laatst, 5 September om 1 ure namiddag, ter herberg was van Antonius Grillmeyer te Melle aan het Dorp, alwaar zich ook bevonden Charles Boomputte, hoefsmid, Adolf Dupontseel, temmerman, Eduard Roegiest, ook temmerman en Joseph genaamd den Duitschman, zonder beroep, alle te Melle wonende, deze laatste bloedverwant des herbergiers Grillmeyer en bij hem in koste besteed.

Dat Joseph, genaamd den Duitschman, hem eenen hoed aanbod om te koopen voor acht druppels genever, hetwelk hij dadelijk aanveerdde. Dat na deze druppels gedronken te zijn hij aan Madame vroeg hoeveel zijne schuld was. Eenen frank zegde zij, waarop hij antwoordde: "Madame dit is niet mogelijk, acht druppels genever kosten immers maar twee en dertig centen".

"'t Is eenen frank zegde zij".

-Dat hij déclarant een weinig bedronken zijnde haar toestuurde: "Je vous en merdre" op welke woorden den hoed hem wierd ontrukkt en den baas der herberg en deszelfs bloedverwant hem vastgrepen en Joseph den Duitschman hem verscheidene slagen toebracht en buiten gestoken wierd.

Hij verklaart dat zelve Joseph den Duitschman hem buiten een schup tusschen het hert en den buik heeft toegebracht dat hij achterover tuimelde. De déclarant verklaart verders dat de baas der herberg, benevens den hoed nog in 't bezit is van eenen marmiet, behoorend aan Madame wed. Deceulenaere welke hij voornemend was ter bestemming te dragen, denwelken hem geweigerd is geworden.

Waarvan hij ons heeft aanzocht te willen opmaken het tegenwoordig proces-verbaal om te worden verzonden aan den Heer Procureur des Konings te Gent.

Getuigenissen

- 1° Sophie Venneman, echtgenote van Leo Boomputte, herbergier te Melle, verklaart dat zij maandag laatst om 1 ure nanoen,

op het gerucht is buitengekomen en heeft gezien dat François Busière van Joseph den Duitschman eenen schup op den buik heeft bekomen dat hij achterover tuimelde, dat François noch eens wilde binnengaan en opnieuw vuistslagen van zelven persoon heeft bekomen en François alsdan zijnen weg heeft vervolgd.

- 2° Camille Vandenhove, oud 12 jaren, zoon van Constance Cosyn, zonder beroep te Melle, verklaart dat hij met Louis Dupontseel het topspel speelde, dat zij een gerucht hoorende in de naburige straat ter plaats zijn gelopen en van ver heeft gezien dat François Busière, staande aan de deur der herberg van Grillmeyer, geslagen werd, maar den dader niet zag vermits hij in het deurgat stond alwaar het gevecht plaats had.
- 3° Loius Dupontseel oud 13 jaren, zoon van Roman en van Rosalie Galle, zonder beroep te Melle, doet dezelfde verklaring als degonne van Camille Vandenhove.

Opgemaakt te Melle date als boven.

De Burgemeester voornoemd.

(get.) P. Dierickx.

KRUISBOOGSCHUTTERS

G E N T : Het grote en oppermachtige hoofdgilde
van de Edele Ridder

Sint Joris van de Kruisboogschutters van Gent 1016.

Van het ontstaan tot aan het toppunt van de glorie

Dit gilde moet in de tiende eeuw ontstaan zijn doch een reeks bewijsstukken vermeldt het jaar 1016 voor zijn oprichting, tijdens het bewind van de Graaf van Vlaanderen Boudewijn IV. De standaard van de boogschutters van Sint Joris wapperde op de wallen van Antiochië en Jeruzalem in 1099. In de elfde eeuw werd het gebruik van de kruisboog een gangbaar verschijnsel.

In het begin vormden deze compagniën kruisboogschutters de begeleiding van de pelgrims die zij beschermden. Het schild dat een rood kruis op een witte ondergrond of van zilver voorstelt en het blazoen van de kruisboogschutters van Sint Joris siert, is tevens het blazoen van de kruisvaarders.

Vanaf de 13e eeuw nemen de kruisboogschutters van het Gilde van Sint Joris aan de verdediging van de stad Gent deel.

Van de 14e tot de 16e eeuw noteert het Gilde zijn roemrijkste bladzijden in het grote boek van de geschiedenis.

Het Gilde werd met alle mogelijke eerbewijzen en voorrechten overladen. Het liep aan het hoofd van de optochten. Zijn banier werd op gelijke hoogte en voet met die van de Graaf van Vlaanderen ontplooid.

In de tijd van de held van de Gentse vrijheden, Jacob Van Artevelde, stonden de kruisboogschutters van Sint Joris vooraan in de strijd. Zij onderscheidden zich te Assenede, Biervliet, Kortrijk, Ieper en Cassel.

Tevens waren zij van de partij op alle grote volksfeesten zoals die welke gegeven werden ter gelegenheid van het huwelijk van Margareta, dochter van de Graaf van Vlaanderen met Filips, Hertog van Bourgondië en broer van de Koning van Frankrijk.

Om hun vorm te vervolmaken, namen de kruisboogschutters in het hele land aan georganiseerde wedstrijden deel. Overal sleepten zij de eerste prijs in de wacht waardoor zij tot op zekere hoogte Europees kampioen in het kruisboogschieten werden.

Aan het einde van de 15e eeuw deden zij door heldendaden in dienst van Maria van Bourgondië van zich spreken hetgeen hun de toekenning van het "Grote Voorrecht" opleverde dat op 11 februari 1477 in de

Eedzaal van het Gilde verleend werd. Het huwelijksbanket van Maria van Bourgondië met Maximiliaan van Oostenrijk werd in deze vertrekken van de Broederschap gehouden.

In 1515 liet Karel de Vijfde zich als gildebroeder inschrijven en woonde het jaarlijks banket van het Gilde bij.

Vrijgesteld van de taksen op het bier.

In 1532 verleende Karel de Vijfde een voorrecht. Ieder gildebroeder die de "papegaai" neerschoot, werd vrijgesteld van taksen op het bier

Toen de vuurwapens ingevoerd werden.

Het verschijnen van de vuurwapens betekende een keerpunt in de geschiedenis van het Gilde. De godsdienstige twisten, de oorlogen en de natuurrampen spaarden de Broederschap niet, doch iedere keer kwam zij weer overeind en slaagde erin een gedeelte van haar bezittingen te redden.

Het is duidelijk dat de kruisboogschutters geen paraat leger meer vormden doch zij slaagden er wel in de tradities levendig te houden en namen op 10 september 1792 op schitterende wijze deel aan de feestelijkheden waarbij Karel van Lotharingen, in zijn hoedanigheid van Gildebroeder, de papegaai naar beneden haalde. Zijn sterke stukje blies nieuw leven in de aandacht die door de "Grotten" aan het Gilde geschonken werden tot wie Keizerin Maria Theresia behoorde.

Na de Franse omwenteling werden de Gilden ontbonden doch in 1804 verleende Keizer Napoleon aan het Gilde van Sint Joris toestemming zich opnieuw te vormen en zijn plaats weer in te nemen. In de tweede helft van de 19e eeuw kende het Gilde de donkerste periode uit zijn tijd, doch bij het aanbreken van de 20e eeuw kwam zij met schitterend weer tot leven waardoor aldus een groots verleden voortgezet werd.

Vandaag de dag zijn er nog meer dan honderd leden die wedstrijden betwisten. Sinds 5 of 6 eeuwen hebben de wapens nauwelijks enige verandering ondergaan. De geautomatiseerde schietbanen hebben een doelwit op 20 meter en de roos is iets meer dan 1 cm diameter. De kampioen wordt voor een jaar tot Koning gekroond. Drie opeenvolgende titels levert hem de titel van Keizer op. De koning tooit zich met de gouden ordeketen, een juweel uit de 18e eeuw die op deze bewuste dag de glazen kast in het Bijloke Museum verlaat waar hij tentoon gesteld wordt. De portretten van de Koningen en Keizers hangen aan de muren en vormen een indrukwekkende galerij. De schietbaan is tot op zekere hoogte geautomatiseerd zoals de moderne kegelbanen.

Hubert LIEVENS

Reeds verschenen...

Nr 1	-	december	1972	-	1	-	20
Nr 2	-	juli	1973	-	21	-	38
Nr 3	-	april	1974	-	39	-	58
Nr 4	-	april	1975	-	59	-	76
Nr 5	-	april	1976	-	77	-	92
Spec. Nr	"Remediën"	1976	-	-	I	-	XXIV
Openingsnr.	Museum	1976	-	-	-	-	-
Nr 6	-	december	1976	-	93	-	110
Nr 7	-	december	1977	-	111	-	128
Nr 8	-	mei	1978	-	129	-	162
Nr 9	-	december	1978	-	163	-	188
Nr 10	-	oktober	1979	-	189	-	206
Nr 11	-	december	1979	-	207	-	214
DIT → Nr 12	-	juli	1980	-	215	-	228

De bijdrage als LID voor de "Heemkundige Vereniging" "De Gonde" is 100 F. te storten in de maand januari van ieder jaar, en dit aan:

De heer Oscar De Backer, Driesstraat 30 - 9230 MELLE,

ofwel kan dit gestort worden op de Bankrekening:

Nr 448/3586321-38 van Kredietbank - Melle.

Alle briefwisseling aan

Secretaris

de Heer Lemmens Daniël

Schauwegemstraat 9 - 9230 Melle.